

Gidiyorum

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Temmuz 2019

Ölüme öykünen billur sadeliğın anahtarı, gecenin kilidine sokulası bir hazan, düşün seyrinde gömülü bir hayalet dillenen makberin izinde dolan bir kota adeta ölümlü mesainin de dolum tarihi uyruğuna binaen yalnız şehrin de yazılmamış lüğati.

Her depreşen tininde asaletin boğuk sesi rüzgârın
Belki de bir manivela
Aykırı mizacın döngüde takılmışlığı
Şimdi hüsrân bahçelerini eşeyleyim
Bir de unutulmuşluğun gölgesinde
Hoyrat bir esinti ile mimleyelim
Yeri göğü
Patiska özgürlüğün de sökük dikişinde
Bir bir yamayalım açık yaraları.

Şehrin ırkı kayıp
Mevsimin de sol gözünde seken bir kurşun misali
Gelip geçen hoyrat fırtına
Aslında fitratın gazabı
Beyhude bir serzeniş
Ertelenmiş mutluluğun da rükûsu
Mabedin kırık kapısında
Bir ayak izi
Boydan boya göçmüş işte
Duvarı inik ve dökük;
Aşkın asası kopuk ve kırık
Ölümü irdeleyen her gölgede;
Her yalın seyrinde
Dinginliğin de reveransı
Bilumum titrek ışıktâ
Kopup da gelen dünün özgürlüğü
Bir yitim adeta.

Sevdalı imlerde
Seyranı hakkıyla
Doluşan izleklere bilumum ferî de sönük

Bir köz adeta
Tepen her acı
İten her el
Konaklamışlığımız duvar diplerinde
İzbelerin kokusu sinmiş nasıl da şiirlerin
Son hecesine.

Şair bozuntusu kalemimle
Ben aşkı çizerken imge imge
Sürmenaj bir dizede uyumuşluğum
Kök saldı adeta ömrün her saniyesine
Dualarımda saklı tüm gizemim;
Dökümlü eteklerinde ölümün
Koyu çok koyu bir renk.

Aksıran geceyi uyutan
Çok yaşatan belki de dileklerin maruzatı
Gömülü titrinde yanılığın
Şimdilik gidiyorum, sevgili mavi:
Mavi gözlerinde doğanın
Anne sesinde titreyen bir eda ile
Saklı dualarımda tüm sevdiklerim
Göğün katmerli buğusu
Ölümlü aşkın dansı
Titreyen elemle yüklü maruzatım
Konup da kaçışan bir serçe misali
Ürkek yüreğimde doluşan
Dünden sarkan rahmet.